

Lluís Tejedor.

DOMENEC FERNAN-

Lluís Hernández: de la revolta a l'alcaldia

Vaig venir a fer de capellà i vaig assumir unes funcions que no havia pensat mai que assumiria. Vaig entrar d'alcalde amb els cabells rossos i en sortiré amb els cabells blancs", ens diu Lluís Hernández, l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, representant d'Iniciativa per Catalunya.

Allà pel començament dels setanta, en ple franquisme, Lluís Hernández va ser enviat al barri marginal de les Oliveres, al vessat d'una muntanya, a Santa Coloma. Un barri fruit de l'especulació on anaven a viure unes quatre mil persones que només tenien els habitatges, però cap servei, ni escola, ni pavimentació, ni llum... Llavors, el rector va començar "un treball de conscienciació, perquè la gent es revoltés". I la revolta, esgotades les gestions amb les autoritats, va esclatar. I Santa Coloma "era una olla a pressió; sempre teníem aquí la

Guàrdia Civil de Sabadell o la Policia Armada de la Verneda, per reprimir les manifestacions".

"Amb la democràcia, la gent, els meus amics, la majoria dels quals pertanyien al PSUC, em demanen que encapçali la candidatura i quina és la nostra sorpresa quan sortim guanyadors", això explica l'alcalde d'aquella convocatòria del 79, des de la qual, ininterrompudament i sempre per subsidiaritat, ha dirigit el govern municipal.

A Santa Coloma s'amunteguen 135.000 persones en cinc quilòmetres quadrats, a més de dos de "muntanya pelada" (el pare de Sant Mateu). És una ciutat molt maltractada, amb la renda per càpita més baixa de tot Catalunya. Amb un pressupost municipal de 4.800 milions, "no hi ha massa coses per discutir i sí moltes per fer". Per això calen "ajuts extraordinaris". "Les conselleries de la

Generalitat són generoses amb Santa Coloma. També hem recorregut al senyor Borrell, ja que la Llei de Finançament de les Hisendes Locals contempla això, però no ens ha donat audiència, malgrat que li hem enviat un seguit de cartes".

Les properes seran unes eleccions *dures*. La socialista Manuela de Madre serà la principal adversària. Diu haver deixat l'executiva socialista per dedicar-se exclusivament a Santa Coloma. Encara que l'alcalde afirma, "per informar, no per desqualificar", que, en realitat, ha estat separada de la secretaria de la Dona per haver fet una gestió dolenta i per haver-ho demanat les seves companyes mateixes. I té els seus dubtes que la senyora de Madre i el PSC puguin guanyar: "L'altra vegada ja van posar tota la carn a la graella i van sortir socarrimats. Va venir el vice-president del govern, l'esposa del president, l'alcalde de

Madrid -Tierno-, el de Barcelona... no crec que ara torni a succeir el mateix. I si no es guanyés, tampoc no passa res".

Una altra dificultat venia de l'Arquebisbat. El nou arquebisbe, Ricard Maria Carles, es va mostrar contrari a la continuïtat d'Hernández com a alcalde. Els darrers dies, però, més enllà del Dret Canònic que prohibeix expressament a tots el preveres i bisbes ocupar càrrecs polítics, el bisbe, segons l'alcalde, "respecta la meua decisió, presa molts anys enrere. El cas està solucionat. Tinc el respecte i una admiració vergonyant -que no la pot manifestar- del meu arquebisbe. A més, serà l'última vegada, perquè, si sóc elegit quatre anys d'alcalde, ja és bastant. L'any 79 vaig entrar amb els cabells rossos i sortiré amb el cabells blancs i quasibé calb".

R. Petit